

O b s a h tohoto čísla:

Dokumenty bez komentáře	/Herbert Pařízek, Karel Holomek/
Jednat či nejednat?	/Jiří Ruml/
Linie a kompromis	/Ladislav Hejčánek/
Čeho se bojí?	/Zdeněk Mlynář/
Perestrojka a znalost historie	/Jurij Afanasjev/

D o k u m e n t y b e z k o m e n t á ř e

Herbert Pařízek

Dopis předsedovi federální vlády Ladislavu Adamcovi

Vážený pane ministerský předsedo,

dovoľte mi, prosím, abych jako řadový občan vyjádřil nesouhlas s oficiálním zásahem, tak jak byl uplatněn v souvislosti s nedávnými událostmi u příležitosti 20.výročí upálení Jana Palacha.

Pominu-li nechutnou kampaň hromadně sdělovacích prostředků a některá, dle mého názoru, bezostyšná vystoupení jistých veřejných činitelů za účelem zdiskreditovat tento zoufale lidský čin mladého člověka, musím zde vyslovit zásadní nesouhlas se způsobem, jakým byly tyto nezávislé vzpomínkové akce potlačeny.

Nevybíravé počínání "pořádkových sborů" v zastoupení sotva odrostlých, zmanipulovaných a názorově vykastrovaných mladíků, vhodně "posílněných", sprostě arogantních a bezostyšně mlátících i do mnoha starších spoluobčanů, asi ztěžka bude moci někoho přesvědčit o lidských aspektech našeho dvacetiletého snažení.

Jak hluboce lidsky tu září čin mladého Jana Palacha!

Nehodlám bédovat nad morálkou, jejíž absence, jak jistě i sám dobře víte, je tu patrna.

Chci tu především vyslovit zásadní nesouhlas s uvězněním našeho předního dramatika, čestného a statečného člověka, Václava Havla, tak jako několika dalších nekonformně smýšlejících osob. V době, kdy nikomu z nás by nemělo být lhostejno do čeho se rodí naše děti, zda cesty, které jsme jim vyšlapali, jsou ty pravé, a zda se nás jednoho dne neotáží, čím se provinily, že byly počaty, v té době jsme povinni nekompromisně čelit každému projevu násilí.